

TURČIJA ČEZ BALKAN

(25. MAJ -22. JUNIJ M&E DO 29. JUNIJ 2014)

Že nekaj časa smo se z Mirjam in Enčijem dogovarjali , da obiščemo Turčijo. Za datum odhoda smo določili 25. maj. Zbirali smo vodnike, zemljevide, različne prospekte, informacije ljudi, ki so Turčijo že obiskali in prebrali kar veliko potopisov. Google Zemlja je komaj prenesel vse GPS koordinate zbrane od avtodomarskih prijateljev ter koordinat pobranih iz potopisov. Med potovanjem smo to s pridom izkoristili. Ob tej priliki se vsem prijateljem in potopiscem za vse informacije zahvaljujemo, obenem pa upamo, da bodo dodatne lokacije, katere smo obiskali in jih bomo skozi opisano pot vnesli v ta zapis koristile še komu.

Nedelja 25.5.2014

AD sta otovorjena in pripravljena za pot. Poslovimo se od domačih in že, Mirjam in Enči preko Idrije, midva proti Novi Gorici. Dobimo se na počivališču Barje. Preizkusimo CB povezavo in se

usmerimo proti meji s Hrvaško. Za vožnjo po Hrvaški AC smo odšteli vsak po 25,50€ . Opazujemo kako se v večernih urah proti Sloveniji vrača veliko avtomobilov s SLO registracijo. Domnevamo, da so to sorodniki ali znanci nesrečnikov v Bosni oziroma Srbiji, ki so jih v tem času prizadela velike poplave. Bajakovo, meja s Srbijo, ura je 22.30. Pot nadaljujemo po AC proti Nišu. Noč, sama ravnina, odpreva radio in zvoki melodije kot nalašč za popotnike:

»Nočas se mi putuje, nočas nemam sna, ova noč ima čudnu moč,
.....«

Ponedeljek 26.5.2014

Ob 1.30 zjutraj prispemo do prvega cilja. Motel Stari hrast, naselje Markovac pred Nišem (44.23713, 21.11738). Parkirati je mogoče pred in za restavracijo . Parkiramo in se trudni, prevozili smo 770 km,

odpravimo k počitku.

Prebudimo se v sončno jutro, v restavraciji popijemo kavo, naredimo dnevni plan in ob 10.00 odrinemo naprej. Pot nas pelje mimo Niša, Pirota, Dimitrovgrada. Za cestnino odšteje vsak po 14€. Tik pred mejo z Bolgarijo se ustavimo v restavraciji King. Brez čevapčičev in ražnjičev ne gre. Res je bilo okusno za povrh pa nas gostilničar »časti« s slastnimi baklavami. Imamo WiFi povezavo tako,

da ženski del odprave pošlje pozdrave domačim.

Na meji z Bolgarijo ni težav in v hipu smo v Bolgariji (vinjeta 5.30€ po AD). Nameravamo se ustaviti v Sofiji, ker močno dežuje se po cesti za tranzitni promet usmerimo proti dolini vrtnic. Ob cesti so manjša naselja, polja so obdelana, le dež nekoliko moti pogled na pokrajino. Iščemo prostor za

prenočitev. Delavec na bencinski črpalki nam svetuje parkirišče

v naselju Sopot (42.65515, 24.74862).

Torek 27.5.2014

Zbudi nas jutranji promet. Starejši hitijo v službo, otroci v šolo. Pozajtrkujemo, napravimo nekaj »fotk« in že smo na poti. Zagledamo cvetoča polja vrtnic.

Zrak je napolnjen z vonjem po njih, diši cela dolina, dišijo obiralkе, vse okrog nas je en sam prečudovit vonj vrtnic. Zaustavimo se. Majda in Mirjam pohitita na polje k obiralkam, ki jima prijazno razložijo vse o gojenju in nadaljnji predelavi vrtnic. Nekaj jih lahko nabereta zase. Zahvalimo se za prijaznost in že potujemo dalje.

Vsako leto 31. maja je v mestu Kazanluk praznik vrtnic. Tam je muzej in trgovine z različnimi izdelki iz teh cvetic.

Nafta v Bolgariji je nekoliko cenejša zato napolnimo rezervoarje. Na meji med Bolgarijo in Turčijo

naletimo na neskončno kolono tovornjakov.

Obvozimo jih

po levi. Na meji so prijazni in brez težav smo ob 13.40 uri v Turčiji. V brezcarinski coni Tomo kupi

vinjeto za elektronsko cestninjenje (20€), Enči pa le to že ima, ker mu jo je podaril kolega, ki je potoval po Turčiji, a ker Enči dvomi v veljavnost le te, to preveri na prvi cestninski postaji. Veselje je popolno, vinjeta je veljavna. Menjamo nekaj € v TL. Kasneje smo ugotovili, da je menjava različna zato se na meji ne izplača preveč menjati. (1€ = 2,66, 2,76, 2,86 TL).

Cilj oglada je mesto EDIRNA (parkirišče v mestu 41.67821, 26.55548 – cena 10 L), tipično turško mesto s čudovitimi mošejami. Ogledamo si Selimiye Camii, mošejo s štirimi najvišjimi minareti na svetu in ogromno kupolo. Sprehodimo se po živahnem mestu.

Pot nadaljujemo proti Istanbulu. Že v predmestju se ceste razdelijo v več pasov, prometa je veliko. Istanbul je ogromno sodobno mesto s cca 16 – 18 milijoni prebivalcev, točnega števila nam ni znal nihče povedati. Po dolgi vožnji prispemo do parkirišča, kjer naj bi prenočili, saj smo imeli koordinate od PZA (41.00443, 28.97659). Tu naletimo le na parkirišče za mestne taksiste in novo gradbišče. Prijazen šofer minibusa nas pospremi na zavarovano parkirišče (ISPARK, 41.00142, 28.97736) približno 1 km naprej. Poiščemo prostor med parkiranimi AD in se odpravimo k počitku.

Sreda

28.5.2014

Sreda je namenjena celodnevnu raziskovanju starega mestnega jedra. Parkirišče je ob morju blizu obzidja starega dela mesta zato pešočimo do »modre mošeje«, si ogledamo javni vodnjak »Cisterne«,

ki je bil v osmanskih časih dragocen vir vode in Topkapi Sarayı- rezidenca otomanskih vladarjev. Istanbul ima izredno bogastvo v zgodovinskih spomenikih. Na vsakem koraku srečuješ gručo turistov in domačinov kar daje mestu pisan in razigran utrip. Obiščemo veliki »bazar«. Nakup turške zastave je v prvem planu. Med trgovinami nas pozdravi starejši gospod.

Izkaže se da je po rodu Makedonec, ki je vojni rok služil v Celju in Mariboru. Razkaže nam svojo trgovino s srebrom. Skozi razgovor izvem, da je v Turčiji za življenje upokojencev dobro poskrbljeno. Po daljšem klepetu nas usmeri v del bazarja,

ki je bolj namenjen domačinom in so cene ugodnejše. Ženski del odprave veselo brska in preobrača tekstil medtem, ko se moški del bolj ali manj dolgočasi.

Pozno popoldan se odpravimo proti Črnemu morju, še prej pa na AD-a navežemo slovensko in turško zastavo. Pot iz mesta je počasna in naporna tako za šoferja kot AD-a. Najmanj uro počasne vožnje v klanec. Vsakih nekaj metrov se zaustavljamo in ponovno speljujemo. Ko prečkamo most, ki deli evropski in azijski del Turčije, si sklopka lahko oddahne.

Vozimo se pozno v noč in ugotavljamo, da turški trgovci ne nameravajo leči k zasluženemu počitku in da še kar naprej trgujejo.

Četrtek 29.5.2014

V kraj Akcakoca, ki leži ob obali Črnega morja, prispemo nekaj čez polnoč. Hrup motorjev predrami hotelirja, ki nam takoj ponudi prostor za nočitev na svojem travniku za hotelom. Ker smo vsi utrujeni ponudbo sprejmemo in se udobno namestimo. Kljub pozni uri si privoščimo obilno večerjo. K počitku se odpravimo po eni uri ponoči. (Črno morje 41.08653, 31. 10335) Po mirnem spanju si najprej

ogledamo okolico, stopimo v še mrzlo vodo Črnega morja in hodimo po neverjetno vročem pesku ob njem. Hotelir nam za prenočevanje zaračuna po 20 TL na AD.

Pot nas vodi mimo velikih nasadov lešnikov, čez planjave in prelaze. Zaustavimo se na počivališču, ki nudi podobo Pohorja. Privoščimo si na hitro pripravljeno kosilo, nahranimo mladega psa a očitno premalo, saj Tomu poje še pas od krocs-a.

Pozno popoldne prispemo do Slanega jezera.

Tu tudi prespimo (39.076252, 33.412776, višina 915 m n/m).

Petek 30.5.2014

Naravna sol je zakon, zato si po zajtrku nabereмо vrečo soli,

pregledamo ponudbo domačinov z različnimi izdelki iz soli in že nadaljujemo pot. Cilj je mesto Akcaray in dolina reke Ihlare. Vožnja ob Slanem jezeru nam je ponujala ob vzhajajočem soncu čudovite barve. Domačini ob cesti prodajajo orehe, lešnike, suho sadje. Koordinate 38.25200, 34.30355 nas pripeljejo na parkirišče nad dolino Ihlare. Parkirišče je plačljivo. Prispevamo po 10TL na AD. Spustimo se do blagajne (vstopnina 10 TL na osebo), kupimo vstopnice

in se po cca 400 stopnicah
spustimo 183m v dolino. Srečujemo veliko žensk, ki so prišle na izlet. Kmalu se z nekaj dekleti
spustimo v pogovor. Z nami so se želele fotografirati,

izpolnimo željo.

Dolina je res velika. V 8. in 9. stoletju je bilo v tej dolini 150 cerkvic in po oceni 4500 umetnih votlin. Hoja ob reki je prijetna in v zavetju dreves se tudi malo ohladimo.

zato jim z veseljem

Ogledamo si tri votline v katerih naj bi bile cerkve in nekaj votlin v katerih so bila nekoč prebivališča.

Vzpon do parkirišča nam pobere kar nekaj moči.

Pot nas vodi skozi manjše zaselke, kjer v senci posedajo moški. Opazimo, da srečujemo predvsem starejše ljudi. Ob manjših hišah se suši gnoj za kurjavo. Kmalu prispemo v dolino, ki jo je zelo težko opisati. To je dolina vsemogočih skulptur. Namestimo se kampu v mestu Goreme (38.646810, 34.839618). Kamp je obdan z izrednimi skalnimi tvorbami, ki so postale simbol Kapadokije. Naravni dejavnik, ki je izoblikoval znamenito Kapadokijo, je bil zdaj ugasli vulkan Erciyes Dagi. Kamp je lepo urejen, lastnik zelo prijazen in takoj pripravljen svetovati in pomagati. Lastnik govori poleg angleškega jezika tudi italijansko, kar je kot naročeno za Enčija. Poliglot Enči se dogovori z lastnikom kampa, da nam za naslednji dan priskrbi »renta car« dobimo pa tudi turistični zemljevid. Cena avtomobila za 24 ur je 140 TL. Doplačamo še gorivo za cca 100km.

Sobota 31.5.2014

Majda se sobotnega jutra spominja:

Zgodaj zjutraj me zbudi posebno šumenje, ura je bila 5 zjutraj. V postelji sem sama. Skozi okno zagledam velik balon. Takoj vzamem foto aparat in odhitim ven, Mirjam in Enči spita, Tomo pa se s kolesom podi za baloni. V zraku je bilo med 80 in 100 barvnih balonov. Težko bi z besedami opisala prebujanje doline s pisanimi baloni.

Po zajtrku pošljemo slike domačim in se odpravimo na ogled Kapadokije. V mestu Dirinkuy si ogledamo eno največjih podzemnih mest (20 TL na osebo). Mesto naj bi imelo 18 do 20 podzemnih nadstropji, kjer je živel 20.000 prebivalcev. V prvih dveh nadstropjih so skupne kuhinje, prostori za spanje, vinske kleti,, hlevi in stranišča,, v spodnjih nadstropjih so skrivališča, vodnjaki, orožarne, ječe, kapelice, pokopališča.

Naslednji postanek je v dolini ptičev. Ogledamo si hiše izdolbene v stožčastih skalnih tvorbah, pravljične dimnike, mesto stare obrti Avanos (lončarstvo, tepihi...). Med kamnitimi skulpturami so

manjši vinogradi. Domačini še danes uporabljajo te hiše vklesane v skalah za spravilo poljščin.

Imeli smo zanimiv nepozaben izlet po Kapadokiji. Vsak s svojim

fotoaparatom kar ni mogel prenehati s fotografiranjem. Ob vrnitvi v Goreme si za večerjo privoščimo domače specialitete.

Nedelja 1.6.2014

Ob 4.45 se odpravimo na foto safari. Iz nešteti dolin v bližini mesta se dvigajo baloni. Veliko je turistov, ki samo uživajo v pogledu na čudovit »spektakel« še več pa jih nestrpno čaka na polet. Prizori so bili nepopisno lepi. Polni nepozabnih vtisov se vrnemo v kamp. Po zajtrku plačamo in se poslovimo od prijaznih lastnikov kampa. Za dvodnevno kampiranje (ACSI kartica) plačamo 20 € na AD. Dnevna cena s popustom je 10€, vračunana je tudi elekrika.

Od tu se odpravimo proti morju (Antaliya). Pot nas vodi mimo številnih tunelov in viaduktov. Dogovorimo se da prenočimo ob obali v bližini mesta Tasucu (36.28390, 33.83188). Nedelja je, zato je na plaži veliko domačinov. Vsi imajo s seboj posebno posodo za kuhanje čaja in brez »roštilja« tudi ne gre. Dobimo primeren prostor in v miru prespimo.

Ponedeljek 2.6.2014

Naš novi cilj je mesto Alanya. V vodnikih preberemo o čudoviti rdeči trdnjavi z obzidjem in gradom na vzpetini. Pot je zanimiva. Nešteti gradovi, obdelana polja, prečudovita obala, ogromni rastlinjaki, plantaže banan Mesto Alanya je veliko. Imamo kar nekaj sreče, da dobimo parkirišče ob rdeči trdnjavi (parkirnina 4 TL / 36.53654, 31.99898) Ogled trdnjave nas stane nadaljnjih 4TL po osebi. Na vzpetino, kjer stoji grad, se ne povzpemo zaradi vročine. Sprehodimo se še po ulici polni turistov in dogajanj (nastopi različnih plesnih in akrobatskih skupin).

V Antalyi si želimo ogledati mogočen slap pred mestom. Parkiramo ob urejenem parku. Park poleg sprehajalnih poti premore tudi nešteto športnih rekvizitov, fitness v naravi (36.852238, 30.784596). Tu je tudi možnost prenočitve. Slap reke Aksu cayi, ki pada v morje je res vreden ogleda.

Ponoči bi radi prišli do » ogenjčkov« Chimaera, si zanimivost ogledali in tudi prespali na parkirišču (36.42926, 30,46502). Že takoj ob prihodu na parkirišče naletimo na zelo neprijaznega uslužbenca z napadalnim psom. Takoj nam je povedal, da tu ne moremo prespati. Težko razumemo, saj je parkirišče ob tem času skoraj prazno in povrh še kar veliko.

Ob soju svetilk se ob 23.30 podamo v hrib (vstopnina 5 TL na osebo). Po približno petnajstih minutah smo na cilju. Skupina mladeničev si ob ognju pripravlja piknik. Mi smo žal pozabili na hrenovke. Posedimo ob plamenih ognja in uživamo v čudovitem pogledu na ta naravni pojav.

Torek 3.6.2014

Ura je že krepko čez polnoč, ko se vrnemo do AD v dolini. Odpeljemo se do plaže želv (36.40616, 30.47856). Plaža nam ponuja mirno spanje.

Prebudimo se v sončno jutro, morje prijetno šumi, petje ptic nas spremlja ob sprehodu po plaži. Pripešačimo do

nacionalnega parka Olimpos. Ogledamo si velike košare za gnezdenje orjaških želv, vidimo vodno in kopensko malo želvo, ostanke utrdb, sarkofage ...

Pot nadaljujemo proti staremu mestu Myra. Na poti si dotočimo vodo (36.35442, 30.37768), vodnjak s pitno vodo). V Myri (36.25783, 29.98716) si ogledujemo grobnice vklesane v skalah, rimsko

gledališče in nekropolo. Za ogled plačamo po 15 TL na osebo. Kot običajno se ženski del na kraju ogledov poda v nakupovanje spominkov in hrane.

Mesto Kas je naslednji cilj. Parkiramo ob morju in si privoščimo topel obrok.

Od morja se strmo dvignemo na višino 900m in prenočimo (36.72699, 29.44938, parkirišče s pitno vodo).

Sreda 4.6.2014

Cilj današnje etape so Pamukkale. Vozimo čez planoto na višini 1300m. Tu kot bežni popotniki ugotavljamo, da se ljudje ukvarjajo predvsem z živinorejo. Ob cesti so manjše čajanke in veliko vodnjakov s pitno vodo. V mestu Denizli se ustavimo pred trgovino z živili. Nežni spol kaj kmalu odkrije tržnico medtem, ko moški del potrpežljivo čaka v AD. Piha zelo močan veter. V zraku je polno neznanih letečih predmetov. Zgodaj popoldan prispemo v Pamukkale. Parkiramo na travniku v kampu ob hotelu Delfin (37.91612, 29.12119). Dogovorimo ceno parkiranja 10€ na noč vključno z elektriko in vsem kar nam kamp nudi.

Pamukkale (bombažni grad) je eden od naravnih čudes Turčije in zdravilišče z obilico toplih vrelcev, ki vsebujejo veliko kalcijevega bikarbonata.

Že od daleč vidiš slapove iz apnenca. Ploščad nad bazenčki

je kraj antičnega zdravilišča Hierapolis, ki so ga zgradili Rimljani. Ogledamo si rimsko kopališče, ostanke velike bazilike, gledališče, Apolonovo svetišče. Vsi smo presenečeni nad lepotami. Za zaključek se potopimo v toplo vodo v enem od bazenov. Cena vstopnine na osebo je 25 TL. Po daljšem ogledu se vrnemo v kamp k jedači in počitku.

Četrtek 5.6.2014

Zbudimo se v oblačno jutro. Po zajtrku plačamo kampiranje in odrinemo proti morju. Nov cilj, Enčijeva velika želja, plaža kajtarjev Gokova. Večino poti dežuje. Vozimo na višini 900 do 1100m. Navajeni smo že na zanimive turške ceste s strmimi vzponi, nato pa naravnost navzdol. Na vrhu

klanca se počutiš kot na planiški velikanki.

Zgodaj popoldan prispemo v mesto Gokova in do znane kajtarske plaže (37.03793, 28.32986). Veter močno piha in na vodi je nešteto pisanih padal. Enči si z zanimanjem ogleduje teren. Mladenič, ki uči kajtanje, nam pove, da se dostop do zaliva ob 20 uri zapira in nam svetuje kamp v Akyaki.

Kamp nam najbolj ne ustreza, zato se odločimo za parkiranje na OTO parku v mestu (36.68245, 27.55267). Parkiranje 10TL, parkiranje in spanje 20TL na AD. Obalno mesto je prijetno in ponuja vrsto aktivnosti.

Petek 6.6.2014

Enči nima sreče z vetrom tako, da s kajtanjem, razen priprav in mokrih nog ni bilo nič. Preostane nam le še, da se sprehajamo ob obali in po mestnih ulicah. Trgovine so magnet za naše boljše polovice zato se potepanje kar zavleče. Posedimo v restavraciji, ki ponuja tudi WiFi povezavo in ob pitju soka veselo srfamo.

Sobota 7.6.2014

Enči še vedno nima sreče z vetrom. Odloči se, da bo počakal na ugodne razmere za kajtanje.

Tu se naše poti za nekaj časa ločijo.

Mirjam in Enči čakata na ugoden veter, midva pa odrineva proti mestu Marmarisa do čudovite peščene plaže s sinje modrim morjem (36.68245, 27.55267).

Po večerji, povsem ob

morju, se sprehodiva do manjšega naselja z nešteti apartmaji. Cela plaža je samo najina in mirno zaspiva ob šumenju morskih valov.

E&M

Zvečer, ko ostaneva sama, si v bližnji gostilni privoščiva »ekmek balik«(kruh in riba – zelo dobra lokalna specialiteta).

Nedelja 8.6.2014

Dan za domačine, ki se odpravijo na plaže na zaslužen počitek. Spoznava moške, ki »kampirajo« v najini bližini. Pogostijo naju s pečenim piščancem in lubenico. Dan preleživa na plaži in še enkrat prenočiva.

E&M

Dopoldan se sprehajava po Akyaki
popoldanski veter, katerega pa ni in ni, saj se pooblači in prične deževati.

in čakava

Ponedeljek 9.6.2014

Po zajtrku se odpeljeva do rta polotoka do starega mesta Knidos zgrajen l. 4000 pr.Nš, (36.68556,

27.37598-parkirišče).

Sprehodiva se mimo velike nekropole, Demetrinega svetišča, gledališča in se povzpneva do svetilnika na hribu. Cena ogleda je 10 TL na osebo. Vračava se po drugi strani polotoka in po nekaj daljših postankih vrneva v Akyako k Mirjam in Enčiju.

prijatelje.

Lepo je po nekaj dneh zopet srečati

E&M

Popoldan se otovorjena odpraviva na plažo in končno dočakam veter, ki pa je zelo šibak in čez eno uro »ugasne«.

Torek 10.6.2014

Po kosilu se midva odpraviva dalje, smer Didim, medtem ko Enči še vedno čaka ugoden veter. Pripeljeva se do apartmajskega naselja, parkiranje na plaži ni možno, zato greva nekoliko naprej, kjer se kopajo domačini (37.36041, 27.32030). Proti večeru so na plažo prihajali moški, popili kar izdatno količino Efes-a (turško pivo) in klepetali in klepetali dolgo v noč. Spanje ni bilo najbolj prijetno.

E&M

Zgodba z vetrom prejšnjega dne se ponovi in tudi enourno kajtanje ni nek presežek. Zvečer dvigneva »sidro« in se napotiva proti Alačatiju. Ob 23h 30 prispeva na cilj ob plaži (38.24680 26.40180) in

nemoteno v samoti prespiva.

Sreda 11.6.2014

Po krajši noči se že zgodaj zjutraj odločiva za nadaljevanje vožnje do večjega mesta Kusadasi. Krajši postanek je v mestu Didim-Apolonovo preročišče. Za razvalinami je velik OTO park (37.38486, 27.25399) kjer je možno prespati.

Ob 10. uri dopoldne prispeva v urejen velik kamp Onder v Kusadasiju. To je lepo turistično mesto vredno ogleda. Odpraviva se na velik bazar usnja, srebra, čevljev in spominkov, kjer spoznava prijetnega trgovca Alehandra. Pozno zvečer se vrneva v kamp.

E&M

Že dopoldan prične pihati in zaradi od nalivev uničene ceste, se z Mirjam odpraviva peš do $\frac{1}{2}$ km oddaljenega kajtarskega spota v zalivu. Takrat pričnejo tudi kajtarske šole z motornimi čolni množično dovažati učence iz mesta v zaliv. Temu primerno nastane gneča v majhnem zalivu, ki mi vzame veselje do kajtanja.

Po povratku k avtodomu, le 20m stran nad cesto odkrijeva »šterno« s sladko vodo, katere pa zaradi

previdnosti ne upa piti.

Četrtek 12.6.2014

Ogledu mesta nameniva še en dan. Odpraviva se proti delu kjer je z nasipom povezan otoček z gradom. Popoldan si privoščiva lenarjenje v kampu, kopanje v bazenu, zvečer pa ponoviva sprehod po mestu. Naletiva na veliko ribjih restavracij in najdeva veliko ribarnico za katero se odločiva, da jo obiščeva naslednje jutro.

E&M

Pešpot, veter in gneča v zalivu se ponovijo, ter mi ponovno jemljejo veselje do kajtanja. Za piko na »i« še veter neusmiljeno pojača in bi moral po manjši kajt v avtodom, za kar pa ob kasni uri nisem pripravljen.

Zapustiva zalivček in se vrneva k avtodomu, ter se po pakiranju in tuširanju odpeljeva na večerni ogled mesta Česme.

Ker tukaj ni primernege mesta za spanje, se vrneva na parkirišče (38.27987 26.37935) v mestu Alačati in v miru prespiva.

Petek 13.6.2014

Ribarnica je založena tako, da se stežka odločiva kaj izbrati. Izbira so orade.

Naslednji cilj je Efes. Plačava kampiranje (72 TL za 2 dnevno bivanje) in že sva na poti. Do Efesa je malo kilometrov, parkirava -10TL, (37.93494, 27.34648), kupiva vstopnici (30 TL na osebo) in se odpraviva na daljše raziskovanje enega največjih arheoloških najdišč na svetu. Arhitekt Hipodanos je v 4. st.pr. n. š. zgradil mesto s prepletajočimi se ulicami, mnogimi templji, amfiteater na gori Panay z 24.000 sedež, ohranjena je fasada Celzove knjižnice, Serapisovo svetišče, Sholastikine terme, pristaniško kopališče, poznali so že centralno kurjavo. Ogled na obiskovalca naredi močan vtis. Stežka je opisati kaj vse tam vidiš in si predstavljati takratno življenje v tem mestu. Še vedno se vršijo izkopavanja na različnih delih mesta.

Po ogledu mesta se odpraviva proti mestu Urla. Najprej sva vozila po AC, kasneje pa po ozki cesti skozi manjše vasi do plaže, (38.32829, 26.29767), v velikem peščenem zalivu. Tu je nekaj domačinov pripravljalo svoje restavracije za poletno sezono. Sprejmeva povabilo in parkirava pod krošnjo drevesa. V trenutku smo v nekakšnem čudnem razgovoru, podobnem mahanju, saj domačin govori le turški jezik. Obvezen sprehod, večerja in prijeten spanec.

E&M

Ob 10h zagon motorja avtodoma in premik mimo Izmirja (ob cesti kupiva pečenega piščanca)

do Ayvalika. Ob cesti (39.02967 26.91107) kupiva poceni (12 L = 100 TL) olivno olje.

Ker tudi tukaj ni vetra, si samo ogledam kajtarski spot (39.36800 26.76586) in, ker mi lastnik kajt šole pove, da tukaj ni možno prenočevanje (!?) napravim premik na »plažo flamingov« (39.27277 26.62841) kjer tudi prenočiva.

Sobota 14.6.2014

Jutranji sprehod naju vodi do naslednjega zaliva, ki bolj spominja na ribiški pristan.

Ob povratku naju preseneti polna plaža domačinov. V sosednji restavraciji potekajo priprave na poroko. Nagovori naju domačin in povabi na turški čaj. Naše druženje se podaljša v pozno popoldne ob pitju turške kave, pa treking čez dva hriba na čudovito plažo, kopanje v kristalno čistem morju, tuširanje z izvorno sladko vodo, slovenska kava in turška specialiteta. Kemal, njegova žena Mesude,

njihova nečakinja Hemnida in njen prijatelj Semi so nama popestrili dan. Presenečen si nad to njihovo prijaznostjo. Izmenjamo si naslove za izmenjavo fotografij. Pri sosedih se zbira vedno več gostov in svečanost poroke se prične. Ob glasbi tudi zaspiva.

E&M

Ponovno brezvetrje, zato sprehod po mestu, ogled mošeje (ker imajo molitev ne vstopiva) in nato v

vaškem bifeju ob pitju čaja
Avtodoma ne premikava.

dobiva internet.

Nedelja 15.6.2014

Zjutraj se odpraviva proti Izmirju in do plaže flamingov, kjer naju čakata Mirjam in Enči (39.27271, 26,62835). Preživimo prijeten dan ob pripovedovanju vtisov popotovanja, skupnem kosilu,

poležavanju na plaži in večernem sprehodu v bližnje mestece.

E&M

Že dopoldan pričnejo na plažo prihajati domačini (v enem Berlingu pet odraslih in troje otrok, kar je za turške razmere normalno). Bližnji sosedje na plaži nama ponudijo sveže kuhani čaj, nato pa še ženske prosijo, če se lahko v najinem avtodomu preoblečejo. Seveda jim dovoliva (verjetno so si želele predvsem ogledati avtodom).

Popoldan se nama ponovno pridružita Tomo in Majda. Skupaj prespimo.

Ponedeljek 16.6.2014

Skupna pot nas vodi proti Tavakliju. V mestu Oren opazimo veliko sejmišče. Majda in Mirjam 2 uri namenita nabiranju darilc, medtem ko moška pridno čakata v senci. Dovolj zgodaj prispemo do plaže (39.63776,26.15537)

v bližini kraja Tavakli, da skočimo v toplo morje.

Torek 17.6.2014

Zjutraj se poslovimo, saj Mirjam in Enči nameravata pot nadaljevati preko Grčije, Albanije, Črne gore, do Izliva Neretve in naprej do Nina pri Zadru.

Midva imava namen ostati v Turčiji še kakšen dan. Odločiva se za krajši premik do druge plaže. Pesek, morje, sonce, mir, kar ti srce poželi. (39.63776, 26.15537). Preživiva lep dan.

E&M

Ob 13h odpotujeva do Čanakale, kjer se ob plačilu 50TL (ni možno plačilo s kartico) vkrcava na trajekt

in po 15 minutni plovbi zapeljeva na evropska tla. V mestu Kešan parkiram pred velikim marketom, kjer Mirjam porabi še zadnje T lire.

Od tukaj se zapeljeva do mejnega prehoda z Grčijo, prestopiva državno mejo in nadaljujeva pot po avtocesti, katero plačava 3 X 6€. Na avtocestnem počivališču (ne najbolj mirnem) prespiva.

Sreda 18.6.2014.

Nič kaj prijeten zvok zavor naju opozori, da je nekaj narobe. Potreben bo mehanik. Po daljšem iskanju imava srečo in tako kot piše v vodnikih naletiva na prijaznega mehanika, ki nama takoj odpravi okvaro.

Obiščeva še Trojo (39.95618, 26.15647). Pričakovala sva veliko utrjeno Homerjevo mesto, pričaka pa naju na kupe kamenja in jarkov. Mogočen je le trojanski konj, ki stoji ob vhodu v park. Vstopnina za ogled je 20 TL na osebo.

Popoldne sva že v bližini mesta Canakkale. Zapeljeva v pristanišče (40.149928, 26.400541), se vkrcava na trajekt (trajekt 20€) in že po dvajsetih minutah vožnje prispeva v mesto Escabat. Že od daleč se vidi lepo ohranjen grad z obzidjem.

Zvečer sva na meji z Grčijo. Pot nadaljujeva do manjšega ribiškega mesta Fanar. Poiščeva si parkirišče ob plaži (40.96254, 25.12623) in v miru zaspiva.

E&M

Po izstopu iz avtoceste, nadaljujeva pot po grškem višavju proti makedonski meji. Ob cesti naju spremljajo ogromni nasadi zrelih česenj. Ko naletiva ob cesti na obiralce, jih od njih tudi kupiva in se

ob nadaljni poti sladkava z njimi.

Ob 13h prestopiva grško-makedonsko mejo in nato čez prelaz 1200m n/m prispeva do Ohridskega jezera. Pred Ohridom natočim d. gorivo (1,114€). Takrat nas zajame močan naliv z zelo močnim vetrom, vendar nadaljujeva vožnjo do albanske meje. Ob 15h prispeva do mejnega prehoda. Ko v koloni, katera se poredko premakne za nekaj metrov, čakava tik pred carinsko kontrolo, nekdo potrka po sovoznikovih vratih. Takrat obrnem glavo in na moje veliko presenečenje zagledam poleg vrat

šempeterskega prijatelja avtodomarja Mirana. Na hitro se dogovorimo, da na albanski strani parkiram in počakam.

Po krajšem času čakanja, sta na parkirišču parkirana dva slovenska avtodoma.

Potniki se po pripovedovanju o doživetjih na potovanju in nadaljni poti dogovorimo za skupno potovanje preko Albanije.

Že po prvih prevoženih kilometrih se prične »slalom« vožnja med vsiljivimi pralci avtomobilov, kateri stojijo direktno na cesti s cevjo v roki, iz katere brizga voda in mi hočejo po vsej sili oprati avtodom. Tudi prodajalec sadja ob cesti, pri katerem Miran kupi zelo slabo sadje, postavi nenormalno visoko

ceno.

Ni kaj, smo eni redkih turistov na tej cesti. Takrat nas tudi obkrožijo otroci, kateri zahtevajo darila. Niso pa zadovoljni s čokolado. Zahtevajo Eure.

V Tirano pripeljeva ob prometni konici. Ojoj, kaos. Nepopisno prerivanje in menjavanje prometnih pasov po ulicah s strani domačinov. Da taksistov ne omenjam, kateri hočejo po vsej sili pokazati svoje sposobnosti. Vsekakor so ceste boljše kot sem pričakoval in prispemo brez posebnosti do črnogorske

meje.

Tukaj pa ponovno čakanje v koloni, saj so mejni organi »cepljeni proti hitrosti«. To izkoriščajo ciganke z otroki v naročju za trkanje po vratih in prosjačenje. Joj, joj.

V Črni gori se odpravimo v iskanje kampa za prenočitev. Iskanje in pot v temi nam olajša domačin Ulcinja, ki nas velikodušno s svojim avtom spremlja do recepcije kampa »Safari« (41.90391 19.26655).

Četrtek 19.6.2014

Ogledava si prijetno majhno ribiško mesto, z lepimi plažami. Ob ogledovanju lepot mesteca se nama pridruži kuža. Poimenujeva ga Grko. Po ogledu izkoristiva dan za poležavanje na plaži in kopanje v toplem morju. Ves čas naju budno spremlja Grko in kot se zdi uživa v najini družbi.

E&M

Zjutraj se zbudimo v sončno jutro, vendar po kampu še vedno leži voda od predhodnih deževnih dni. Sanitarije so solidno čiste, vendar nič posebnega. Pred kampom se razteza ogromna Velika

plaža in z morja naj bi pihal za kajtarje idealen veter. Seveda ob mojem prihodu le-tega ni. Ker je tudi za naslednje dni napoved vetra neugodna, se odločim za premik na Hrvaško.

Po plačilu kampa (sprejemajo ACSI in nudijo brezplačen internet), se posloviva od prijatelja Mirana in njegove »boljše polovice«. Preden pa zapustiva Ulcinj, se zapeljava še do izliva Ade Bojane

in si ogledava tudi tamkajšnje kajtarske spote. Razumljivo, o kajtarjih ne duha, ne sluha.
Pred izstopom iz Črne gore, napolnim rezervoar do vrha z gorivom po ceni 1,27€ /L. Pot nadaljujeva mimo Dubrovnika,

preko bosanskega Neuma do kajtarske plaže pri izlivu Neretve (43.02014 17.44840. Tam tudi »na

črno« prespiva.

Petek 20.6.2014

Kot po navadi zgodaj zjutraj odrineva dalje, pozajtrkujeva na eni od lepo urejenih počivališč na AC in po večurni vožnji prispeva na plažo v kraj Stavros (40.67311, 23.69316). Mesto je polno turistov, preseneti pa naju ker prevladujejo Srbi, Bolgari, Madžari.

Dan ponovno izkoristiva za ogled mesta in počitek na plaži. Tu tudi prespiva.

E&M

Zjutraj se zbudiva v sončno jutro in vse kaže na idealne popoldanske razmere. Na plaži se pripravljajo mednarodni kajtarski navdušenci za popoldansko tekmo. Tudi jaz z veseljem pričakujem ta kajtarski spektakel. Popoldan pa razočaranje. Namesto vetra se pooblači in kmalu tudi dežuje. Vsakršno kajtanje odpade. Obup.

Zvečer premaknem avtodom na parkirišče za marketom v Opuzenu (43.01328, 17.55307) in tam, po predhodnem dogovoru, počakam naslednjega prijatelja z ženo, katera potujeta z avtom v nasprotni smeri proti Dubrovniku in ju prenočiva v najinem avtodomu.

Sobota 21.6.2014

Zjutraj se odpraviva proti domu. Preko Makedonije v Srbijo. Do Starega hrasta prispeva v poznih popoldanskih urah. Privoščiva si prave srbske čevapčiče in nazdraviva s kozarcem vina. Prenočiva za motelom (44.23748, 21.11621).

E&M

Zjutraj je še vedno oblačno in upanje na popoldanski veter odpade. Vsled tega se posloviva od prijateljskega para in nadaljujeva pot proti naslednjemu kajtarskemu cilju Nin pri Zadru. Namestiva se

v avtokamp Ninska laguna (44.24687, 15.17409).

22.6.2014

Pred Zagrebom odločiva, da se za kakšen dan ustaviva v Bio termah Mala nedelja.

V tem času tam dozoriijo češnje in višnje, mogoče pa je tudi kakšna goba.

Naslednji dan pozno popoldne srečno prispeva domov.

Vtisi s potovanja.

Turčija naju je v vsem pozitivno presenetila. Razvoj je skoraj neverjeten: skrb za ohranjanje naravne in kulturne dediščine, na novo zgrajena mesta, skrb za lastno prehrano, urejenost cest, elektronsko plačevanje cestnin. Najbolj naju je presenetila prijaznost in gostoljubje tamkajšnjega prebivalstva. Sedaj razumeva zakaj je dežela polna turistov in zakaj se le ti radi ponovno vračajo. Tudi midva jo bova verjetno še kdaj obiskala.

Prevozila sva cca 7100km in se srečno vrnila domov polna zanimivih vtisov. Večji del stroškov potovanja je predstavljalo gorivo. Poleg tega pa tudi stroški ogledov kulturnih in drugih naravnih zanimivosti niso nezanemarljivi.

E&M

Avtokamp Ninska laguna. Kolesarjenje v okolici, ker vetra ni.

Ponedeljek 23.6.2014

Avtokamp Ninska laguna. Kolesarjenje v okolici, ker vetra ni.

Torek 24.6.2014

Avtokamp Ninska laguna. Kolesarjenje v okolici, ker vetra ni.

Sreda ,25.6.2014

Avtokamp Ninska laguna. Kolesarjenje in sprehajanje po okolici, ker vetra ni.

Četrtek, 26.6.2014

Razočarana nad vetrom, po plačilu kampa (ACSI 13€/dan) nadaljujeva pot čez Maslenički most ter

preko Plitvic in Karlovca do avtokampa Vinica, kjer se srečava z organizatorji druženja VW-bus mali kamperi.

Petek, 27.6.2014

Preživljava lep dan s kolesarjenjem ob Kolpi ter popoldanskim in večnim klepetom s volkswagen somišljeniki in zauživanju slastnega pečenega odojka.

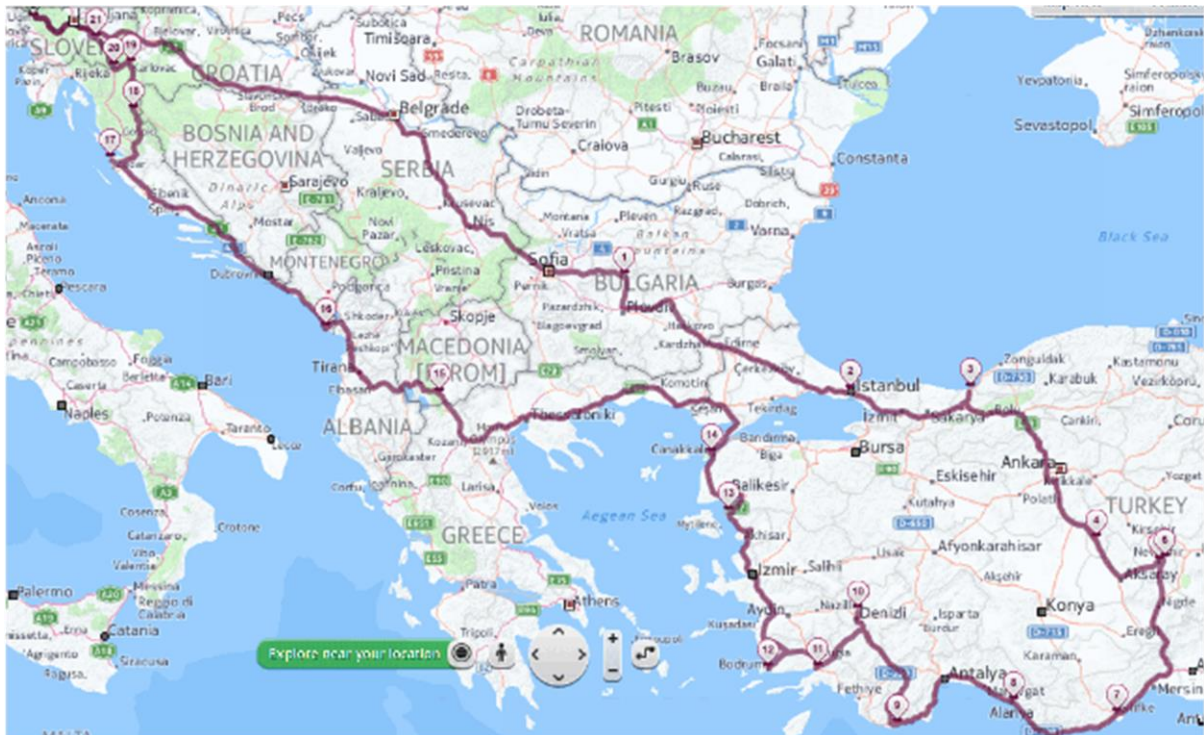
Sobota, 28.6.2014

Ponovno lep dan v Vinici, podoben predhodnemu.

Nedelja, 29.6.2014

Napočil je zadnji dan potovanja, kar pomeni slovo od VW družbe in ob 11h 30 odhod proti domu. Zvečer sva po 34-ih dneh in 7108 prevoženih kilometrih spet doma.

E&M

Za konec, dodam samo še to: Vse se je srečno izšlo. Vsi bogovi so nam bili naklonjeni razen enega. Eol – bog vetra mi je popolnoma obrnil hrbet.

Aja, dvakrat so nam ukradli Crocsije izpred kamperja. Najprej Tomu in nato še meni. Pa, da ne bo

pomote, ne turki, temveč potepuški turški psi, katerih je cela Turčija polna.

Sicer natikače smo našli cca 100m stran, vendar ne brez posledic pasjega igranja.

P.S.

Skupno pot posadk dveh avtodomov (Majda in Tomo ter Mirjam in Enči) je opisala Majda. Dnevi, ko sta se posadki razšli, so opisani pod E&M. Na sprožilec fotoaparata je večinoma pritiskal Enči ter tudi v potopis vstavil fotografije.

